

## Gràcies i avant!

**Gairebé ha passat un any i mig des que este mitjà de comunicació va irrompre** amb modèstia però empenta vital i esperança en l'esfera mediàtica ebrenc. Un naixement en ple canvi de paradigma que partia d'unes idees molt clares i molta incertesa pel davant. El convuls mapa dels mitjans de comunicació, en ple terratrèmol també a l'Ebre, pels canvis tecnològics, socials i per una crisi que va deixar al descobert flaqueses de gestió que lliguen de mans el periodisme lliure -quina redundància que no hauria de ser-, veia nàixer un bolet indignat, descarcat i il·lusionat.

**En este any i mig de recorregut, aguaita.cat ha pogut comprovar en carn pròpia** com d'encarcarat i viciat està el mecanisme que ha de permetre interaccionar lliure i democràticament els mitjans de comunicació i els poders públics, de tan viciades com estan les interrelacions. Res que no sapiguem. En este any i mig, però, molt per sobre de tot, aguaita.cat ha avançat fermament en el seu objectiu bàsic, que no era altre que anar guanyant la confiança del nostre lector objectiu, el de base, el que està format pel perruquer del barri, el jove estudiant, l'advocat, l'aturada i el pagès. El conjunt de ciutadans que conformen majoritàriament el teixit social ebrenc. Quina absurditat, si no. Per alguna cosa des del primer dia la pretensió d'este diari ha estat la d'esdevenir una eina social, que servisca també, com és deure del periodisme, per controlar els poders públics per tal de retre comptes cada quatre anys, sí, però també en el dia a dia. Agraïm la confiança que heu demostrat per fer que avancem, com ho estem fent entre tots, per fer d'este el vostre mitjà de referència al territori. Ens arriba l'estima, i això referma el compromís i l'esforç per complir també amb les expectatives i les necessitats informatives del territori.

**I ho agraïm perquè l'ocasió s'ho mereix.** La data històrica del 14 d'abril s'ha incorporat també, en l'escala mediàtica (<http://www.naciodigital.cat/delcamp/ebrediari/noticia/1916>), entre les efemèrides que van marcant el camí d'este mitjà de comunicació. És la data que marca una xifra estadística, si voleu, però amb un rerefons històric rellevant. L'aguaita.cat, que al llarg d'este any i mig de vida ha pres decisions importants com establir una aliança mediàtica amb el grup naciodigital.cat per ajudar a fer visibles les Terres de l'Ebre en l'àmbit nacional també des del punt de vista comunicacional, ha aconseguit, en suma amb els mitjans del grup a la demarcació de Tarragona, donar un tomb històric tot recuperant el paper de la premsa catalana de matriu democràtica gràcies a un projecte alternatiu, creïble, que recupera l'ànim i l'essència del periodisme.

**El tomb històric d'haver-se convertit en líder d'audiència a la demarcació,** un territori que, a diferència de la resta del país, no havia estat capaç de construir, a l'inici de la represa de la democràcia, un mitjà alternatiu en l'àmbit provincial a l'heretat del Movimiento. A la província este esdeveniment ha succeït este 14 d'abril, i l'aguaita.cat hi ha contribuït. És la evidència que es pot mantenir la independència i la defensa de la vegueria de les Terres de l'Ebre com a pedra editorial sense menystenir els beneficis del treball en xarxa i de les interrelacions amb els mitjans veïns amb qui compartim projecte i ideals. Ho fa l'aguaita i, en un sentit equiparable, ho persegueix el país: anem a una, construïm, busquem espais de presència i influència, i lluitarem plegats pel nostre petit país.